

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559

ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี

ทิชากร สัตย์จริง *

บทคัดย่อ

ความคิดที่สร้างสรรค์ของบุคลากรในประเทศ เป็นจุดสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง การพัฒนาประชากรในประเทศจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ บริบทของโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงควรเป็นโรงเรียนที่มีหลักสูตรแบบยืดหยุ่นเป็นฐานพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานท์ (2558) กล่าวว่า การเรียนการสอนตามแนวทางปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม มีลักษณะคล้ายคลึงกับปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม คือ เป็นการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง นอกจากนั้นปรัชญานี้ยังอาศัยวิธีการทางประวัติศาสตร์ (Historical Method) และวิธีการทางปรัชญา (Philosophical Method) เข้ามาประกอบด้วย เพื่อให้การศึกษาปัญหาต่างๆ รัดกุมและสมบูรณ์มากที่สุด การสร้างความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ หากนักเรียนมีความพึงพอใจในการทำโครงการของตนเอง ผลลัพธ์ที่ได้จึงจะเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนในอนาคตได้ ชนิศรา ศิลาณกิจ (2558) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพียงอย่างเดียว การให้บริการทางการศึกษาที่ไม่ถูกที่ถูกลเวลาและมีระดับหรือปริมาณไม่เพียงพอ ก็ไม่อาจช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาได้อย่างสมบูรณ์ศิริพงษ์เสถาภาน (2558) กล่าวว่า ความพร้อมของผู้ตามเป็น 2 ประเภท คือ ความพร้อมในการทำงาน หมายถึง ความพร้อมที่จะปฏิบัติงาน ความพร้อมทางด้านจิตใจ หมายถึง ระดับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามที่ต้องการและความเต็มใจที่จะรับผิดชอบงาน

คำสำคัญ: 1. ความพึงพอใจ 2. งานส่งเสริมโครงการนักเรียน

บทนำ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่ดี จะช่วยสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนให้กับผู้เรียน การสอนแบบโครงงานเป็นอีกหนึ่งรูปแบบการสอนที่จะช่วยสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนให้กับผู้เรียน จากนโยบายของโรงเรียนจุฬาภรณ-ราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง และนโยบายของบางประการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น งานส่งเสริมโครงงานนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน ทั้งยังให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการทำงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียน เนื่องจากการสอนแบบโครงงานนั้นจะเน้นให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง โดยใช้กระบวนการสืบค้นข้อมูล ค้นหาความจริงด้วยการทดลองหรือใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการค้นคว้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่นักเรียนอยากรู้หรือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ในการทำงานโครงงานนักเรียนจะต้องมีการเสนอข้อเสนองาน เมื่อเสนอข้อเสนอมานแล้วต้องดำเนินการตามข้อเสนอโครงงานและนำเสนอผลงานเมื่อการทำโครงงานเสร็จสมบูรณ์ และหากการทำโครงงานไม่ประสบความสำเร็จ นักเรียนก็จะไม่สามารถจบหลักสูตรตามที่หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้ นักเรียนส่วนใหญ่จึงใช้เวลาในการเข้าพบที่ปรึกษาโครงงาน ไปทำการทดลอง จนอาจจะทำให้เวลาในการทำบ้านอ่านหนังสือลดลง ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความไม่พึงพอใจในกระบวนการทำงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียน

จากปัญหาในการทำงานโครงงานของนักเรียนดังที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานีซึ่งเป็นการสะท้อนผลการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียน และเป็นการเก็บข้อมูลข้อเสนอแนะจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี เพื่อนำผลการวิจัยรวมทั้งข้อเสนอแนะที่พบไปพัฒนาการดำเนินงานโดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงงานและเกิดความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียนมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี

2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงงานนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ และระดับชั้นที่เรียน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี จำนวน 432 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 201 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแต่เนื่องจากมีเวลาจำกัด เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยจึงใช้ตัวอย่าง จำนวน 201 คน ได้รับแบบสอบถามคืนที่สมบูรณ์และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 201 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลและด้านการดำเนินงานของบุคลากรส่งเสริมงานโครงการนักเรียน การวัดและประเมินผลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 3 ข้อเสนอแนะ (คำถามปลายเปิด) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลตั้งแต่ระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล

4.50 - 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน จำแนกตามเพศโดยใช้ t-test

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โดยแยกตามระดับชั้นที่เรียนใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One- Way Analysis of Variance) หากมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความสอดคล้องของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการเรียนการสอนรายวิชาโครงการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนจุฬาภรณ-ราชวิทยาลัย ปทุมธานี

5. กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 201 คนพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 จากนักเรียนทั้งหมด 201 คน โดยมีนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 จากนักเรียนทั้งหมด 201 คน

2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก

3. ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี – สระบุรี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี – สระบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ด้านอื่นที่เหลือไม่แตกต่างจากการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักเรียนที่

เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อ ด้านโครงสร้างหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ที่มีต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยมีความพึงพอใจต่อการวัดผลประเมินผลสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากฝ่ายวิชาการมีการกำหนดเกณฑ์ในการทำงานโครงการแต่ละระดับชั้นสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา วิธีการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทั้งการสอบข้อสอบโครงการและการสอบจบโครงการ ซึ่งมีการวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง มีความยุติธรรมโปร่งใส สามารถตรวจสอบแนวทางและผลการประเมินได้ คณะกรรมการที่ดำเนินการวัดผลประเมินผลการทำโครงการของนักเรียนยังเป็นคณะกรรมการจากครูผู้สอนจากทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผลการประเมินพบว่านักเรียนกลุ่มใดเสี่ยงต่อการติด 0, ร และ มส. หรือมีผลการเรียน 0, ร และ มส. กลุ่มงานส่งเสริมโครงการนักเรียนจะคอยให้คำแนะนำ และช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มดังกล่าวจนผ่านตามเกณฑ์การประเมินผลการทำโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับ ภาวิศ ธาราศิริสุทธิและกัลยมน อินทุสุต (2558 : 16-18) ที่กล่าวว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรายวิชาจะต้องมาพูดคุยกันในแต่ละภาคการศึกษา และทุกๆ สิ้นปีการศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องประเมินผล ดูภาพรวม และเขียนรายงานออกมา เป็นการประเมินภายในไปในตัว เป็นการทำงานที่ผลการปฏิรูปการเรียนการสอนจะไปสู่ตัวผู้เรียนโดยตรง และควรเน้นการประเมินตามสภาพจริง ระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีจึงต้องเป็นระบบที่มีคุณธรรม อันเป็นคุณสมบัติที่ดีทางจิตใจมีความรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนให้ดีที่สุด เมื่อนำไปประพฤติปฏิบัติจริง ถือได้ว่ามีจริยธรรม มีการควบคุมกาขยาย อันเป็นศีลธรรมของผู้สอน ทำให้เกิดความชอบธรรมในการจัดการเรียนการสอนและทุกคนทุกฝ่ายจะต้องมีความสมานฉันท์ช่วยกันทำงานเพื่อพัฒนาผู้เรียน เติบโตผู้เรียนในทุกๆ ด้าน เมื่อประกอบกับโรงเรียนมีโครงสร้างและทำงานอย่างมีคุณภาพ ก็จะทำให้โรงเรียนเป็นระบบที่มีปัญญาพื้นฐานสามารถเรียนรู้ และปรับตัวได้ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ สอดคล้องกับบรรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตฤกษ์ (2554 : 203) ที่กล่าวว่า

วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองอย่าง
 ทันทีทันใด และเชื่อมโยงไปยังเกณฑ์ที่จำเป็นเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น ที่โรงเรียนนิเทศนักเรียนสามารถเข้าไป
 ดูเกรดได้ในเว็บไซต์ เกรดจากการทำโครงการและผลลัพธ์ของนักเรียนทั้งหมดจะถูกอัปเดตเมื่อมีข้อมูล
 ใหม่จากการประเมิน เกรดในรายวิชาประกอบทั่วไปสามารถแยกตามวิชา และดูทักษะที่ผู้เรียนได้รับทั้ง
 รายวิชา นักเรียนและผู้ปกครองสามารถดูเกรดได้จากทุกที่และทุกเวลา การประเมินตนเองเป็น
 องค์ประกอบสำคัญสำหรับการประเมินการเรียนรู้ นักเรียนสามารถดูเกรดของตนเองได้ทุกวันและตรวจสอบ
 เกณฑ์การให้คะแนนของโครงการระดับพื้นฐาน ระดับเชี่ยวชาญ หรือระดับสูง ได้ทางออนไลน์ การทำ
 ให้เกณฑ์การประเมินโปร่งใสและเข้าใจง่าย จะช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายหรือระดับ
 ของงานที่พวกเขาต้องการบรรลุผล การให้ความเห็นตอบกลับอย่างทันทีทันใดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทำ
 ให้นักเรียนได้รับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อกำกับพฤติกรรมของตนเอง ในช่วงสุดท้ายของโครงการ นักเรียนจะ
 นำเสนอผลงานแก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ปกครอง โดยจะถูกประเมินจากตัวผลงานและทักษะในการสื่อสาร
 (การพูดและการเขียน) นักเรียนในโรงเรียนนิเทศยังต้องประเมินทักษะความร่วมมือของสมาชิกในทีม
 และได้เห็นว่าเพื่อนในทีมประเมินทักษะเดียวกันนี้ของตนไว้อย่างไร นอกจากนี้ นักเรียนต้องเขียนเล่าสิ่งที่
 ได้เรียนรู้และเสนอแนะวิธีปรับปรุงโครงการ สอดคล้องกับ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550 : 102-103) ที่
 กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น เมื่อจัดการเรียนการ
 สอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองเต็มตาม
 ศักยภาพ การวัดผลและประเมินผลซึ่งต้องปรับเปลี่ยนไป ให้มีลักษณะเป็นการประเมินผลโดยเน้นผู้เรียน
 เป็นสำคัญ และประเมินผลตามสภาพจริงด้วย การประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการประเมินผลผู้เรียน
 รอบด้านตามสภาพจริงของผู้เรียน มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เน้นการประเมินที่ดำเนินการไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสามารถทำได้
 ตลอดเวลา ทุกสภาพการณ์
2. เน้นการประเมินที่ยึดพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เรียนจริงๆ
3. เน้นการพัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน
4. ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย ด้วยเครื่องมือที่หลากหลายและสอดคล้องกับวิธีการประเมิน ตลอดจน
 จุดประสงค์ในการประเมิน
5. เน้นคุณภาพผลงานของผู้เรียนที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ความสามารถหลายๆ ด้าน
6. ประเมินด้านความคิด เน้นความคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์
7. เน้นให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และการมีส่วนร่วมในการประเมินของผู้เรียน ผู้ปกครองและครู

และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์เทพ นาควัน (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชาการผลิตขั้นไม่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจได้เลือกเรื่องที่ต้องการศึกษาด้วยตนเอง กำหนดประเด็นขึ้นตามความสนใจ ใช้กระบวนการแก้ปัญหาในการศึกษาหาความรู้และนำเสนอผลงานจากการศึกษาตามวิธีการของตนเองอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนโดยมีครูหรือผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาการวัดผลตามสภาพจริง มีขั้นตอนวิธีเรียนรู้ ขึ้นนำเสนอ ขึ้นกำหนดจุดมุ่งหมาย ขึ้นวางแผน ขึ้นขั้นตอนการดำเนินงานตามแผน ขึ้นประเมินผล ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมตามงานที่นักเรียนวางแผนไว้ปรับปรุงแก้ไขผลงานของนักเรียนเอง โดยให้รับคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษา วิทยากรท้องถิ่น ผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนรู้มากขึ้นและมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิดา สายโอกาส (2557) ได้ศึกษาการนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษาตามแนวของโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนบนเว็บเรื่อง การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามโปรแกรมประเมินผลนักเรียนนานาชาติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับ มาก ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอว่าการประเมินผลควรแบ่งการประเมินออกเป็นประเมินย่อย และนำเสนอแบบฝึกหัดแบบต่างๆ ในแต่ละตอนของบทเรียนโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหา ซึ่งการที่นักเรียนสามารถทราบผลลัพธ์จากการเรียนรู้ และสามารถกลับไปทบทวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจในการเรียน

2 ด้านโครงสร้างหลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนวิชาโครงงานมีการระบุวิธีการสอนสอนและใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสมผู้สอนระบุแนวกิจกรรมและวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมชัดเจน จัดลำดับวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับชั้นมีการวางแผนในการวัดและประเมินผลชัดเจน กระบวนการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นนักประดิษฐ์ นักวิทยาศาสตร์ที่สร้างสรรค์ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี รับผิดชอบต่อนโยบายการสร้างเด็กให้เก่ง ดี มีสุข และหลักสูตรจะมีสมบูรณ์ได้ บุคลากรในโรงเรียนต้องร่วมมือกันส่งเสริมการทำงานดังที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิร ภู่อาระ (2557 : 23) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารวิชาการจะต้องติดต่อประสานงานในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมและแก้ไขปัญหาสภาพการจัดการเรียนการสอนกับหน่วยงานต้นสังกัด หรือสถาบันอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในหน่วยงานและต้นสังกัด มีการจัดระเบียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำแผนการเรียนรู้ เพื่อ การเยี่ยมบ้าน การใช้ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดความเสมอภาคในการ

ปฏิบัติตามนโยบายสถานศึกษา สอดคล้องกับ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และคณะ (2556: 131-132) ที่กล่าวว่าหลักสูตรของปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม เป็นหลักสูตรที่เน้นด้านสังคมเป็นแกนสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเข้าใจสภาพของสังคม และศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของสังคม เป็นการเตรียมเด็กให้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างมีคุณภาพ ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยมยึดหลักการศึกษาปฏิรูปนิยมยึดตามหลักสูตรแบบแกน (core curriculum or wheel curriculum) คือการสอนเน้นหลักสูตรที่ยึดถือวิชาใดวิชาหนึ่งหรือกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนกลาง เนื้อหาสาระในหลักสูตรมาจากปัญหาสังคมที่ผู้เรียนประสบอยู่ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความพร้อมในการคิดหาแนวทางในการแก้ปัญหา และนำผลที่ได้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรต้องกำหนดสเกลให้เด็กได้ศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เด็กมองเห็นปัญหาสังคมอย่างเข้าใจแจ่มชัด และร่วมมือกันหาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในประโยชน์ในอนาคตได้ เด็กจึงควรได้รับการศึกษาในเรื่องของอุตสาหกรรม สื่อสารมวลชน การขนส่ง การอนามัยและสาธารณสุข นิเวศวิทยา อาชีววิทยา รวมทั้งวิชาที่สอนในโรงเรียน ได้แก่ วรรณคดี ดนตรี ศิลปะ ฟิสิกส์ เคมี สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การสอนวิชาต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เด็กเห็นถึงความสัมพันธ์ของวิชาดังกล่าวและจะทำให้เด็กสามารถเข้าใจสภาพของสังคมมากขึ้น

4 ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนได้ทำการศึกษาหลักสูตรแล้วจัดเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจน วางแผนการสอนเป็นขั้นตอนตั้งแต่การคิดหัวข้อโครงการในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินงานตามแผนงานตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และทำการรายงานผลการทำโครงการฉบับสมบูรณ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกช่วงของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานแบบกลุ่ม ร่วมกันแก้ปัญหาจนก่อให้เกิดความรู้ที่ยั่งยืนนอกจากนี้บรรยากาศภายในการจัดชั้นเรียนยังเอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนคอยเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาเพื่อเติมเต็มความรู้ความเข้าใจของนักเรียนให้มากขึ้น ในขณะที่สอนครูผู้สอนมีการสอนด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ฟังแล้วเข้าใจง่าย มีการแต่งกายที่เรียบร้อยสุภาพอันเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการเรียนการสอนของครูมากขึ้น สอดคล้องกับ ชนิษฐา ศิลาณกิจ (2558 : 11) ที่กล่าวว่า ความต้องการภายในตัวบุคคล จะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เมื่อบุคคลใดได้รับการสนองความต้องการแล้ว บุคคลจะเกิดความพึงพอใจ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาจะพอใจตลอดไป เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งความพึงพอใจจะหมดไป ความต้องการจะเกิดขึ้นใหม่ ความต้องการดังกล่าวจะมีลักษณะแปลกใหม่ ไม่มีที่สิ้นสุด และโดยธรรมชาติมนุษย์มักจะต้องการสิ่งที่ดีที่

ทำให้คนรู้สึกสบายใจ สิ่งที่ทำให้คนพึงพอใจ เช่น เสียงเพลงไพเราะ อากาศที่เย็นสบาย เงินทองสิ่งของอื่นที่ทำให้บุคคลอึดอัดใจ หรือสิ่งที่ทำให้สบายกาย สบายใจ ตรงกันข้ามบุคคลจะไม่ชอบสิ่งที่ทำให้คนเหนื่อย ลำบากกาย ลำบากใจเช่นภาระหน้าที่ งาน ความรับผิดชอบ และไม่ชอบทำสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ เช่น อากาศร้อน คำพูดที่ไม่ดี การดำเนินคดี เป็นต้น

4. ด้านการดำเนินงานของบุคลากรงานส่งเสริมโครงการนักเรียนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียนทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ของตนเอง จนเกิดผลงานที่สร้างสรรค์ สามารถนำเข้าสู่การแข่งขันทางวิชาการทั้งระดับประเทศและระดับชาติ ซึ่งเป็นการช่วยส่งเสริมวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

นอกจากการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียน ทางโรงเรียนยังมีการจัดกิจกรรมการอบรมการฟังบรรยาย ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เมื่อนักเรียนต้องการทำงานโครงการตามที่วางแผนไว้ บุคลากรงานส่งเสริมโครงการจะเป็นตัวกลางสำคัญที่จะคอยประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อช่วยเหลือการทำโครงการของนักเรียนเมื่อมีรายการการแข่งขันทางวิชาการ บุคลากรงานส่งเสริมโครงการนักเรียนจะคอยประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันโครงการ อำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการแข่งขันโครงการนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รู้สึกละเอียดนักเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเท่าเทียมกันและให้การยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีผลงานดีเด่นตามความเหมาะสมสอดคล้องกับ ภาวดี ธาราศรีสุทธิ (2556 : 189) ที่กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ (vision) โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานได้ผลดี จะมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพันธกิจ (mission) ค่านิยม (values) เป้าหมาย (goals) รวมทั้งการตัดสินใจในเรื่องต่างวิสัยทัศน์นั้นจะเกิดจากกระบวนการสร้างฉันทามติของครู บุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นวิสัยทัศน์ที่ยอมรับร่วมกัน การกำหนดหลักสูตรของโรงเรียนจะสอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรระดับเขต ระดับรัฐ ระดับชาติ แต่ครูจะมีอิสระในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล โดยนักเรียนมีความรู้และพฤติกรรมเป็นไปตามหลักสูตรในที่สุด

หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการทำโครงการแล้ว บุคลากรกลุ่มงานส่งเสริมโครงการนักเรียนจะมีการติดตามการรายงานผล เพื่อดำเนินการจัดเก็บเอกสารการดำเนินงานโครงการของนักเรียนให้เป็นระบบ เพื่อเป็นหลักฐานการทำโครงการที่สำเร็จแล้ว โดยการกำกับติดตามงานมีความต่อเนื่องจนกว่านักเรียนจะส่งรายงานผลการทำโครงการ ซึ่งถือเป็นการเก็บฐานข้อมูลเพื่อเป็นตัวอย่างในการศึกษาให้กับนักเรียนในรุ่นต่อไป ซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดระบบการทำงานโครงการของนักเรียน โดยการทำงานในแต่ละขั้นตอนงานโครงการจะมีการแบ่งหน้าที่ในความรับผิดชอบให้กับ

บุคลากรแต่ละคนอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน สอดคล้องกับ ศิริพงษ์เสถียร (2556 : 23) ที่กล่าวว่า การพัฒนานักปรัชญาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานของบุคคลตามทฤษฎีที่ตนเองเชื่อถือคือ Douglas McGregor ได้แบ่งคนออกเป็น 2 พวกคือ

ทฤษฎี X เชื่อว่า โดยทั่วไปคนไม่ชอบทำงาน และจะหลีกเลี่ยงงานถ้าสามารถทำได้เนื่องจากลักษณะของคนไม่ชอบทำงาน คนส่วนใหญ่จึงต้องมีการบังคับขู่เข็ญ ควบคุม ชักนำ และทำโทษ เพื่อให้เขาทำงานให้ได้ตามเป้าหมายโดยทั่วไปคนชอบให้บอกทำงาน และมักหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ

ทฤษฎี Y เชื่อว่า บุคคลทั่วไปโดยสันดานไม่ชอบทำงาน การควบคุมภายนอก และการวิธีการลงโทษ ไม่ได้เป็นหนทางที่จะทำให้บุคคลปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร วิธีการกระตุ้นให้บุคคลทำงานคือ การที่บุคคลนั้นมีความต้องการจะให้งานสัมฤทธิ์ผล และมีสัจการแห่งตน

บุคคลทั่วไปถ้าอยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสมแล้ว ไม่เพียงแต่จะยอมรับงานเท่านั้น แต่จะมีความรับผิดชอบด้วยศักยภาพ การปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์สูงกับอัตราของความคิดของตนเอง ความ

ฉลาด และความคิดสร้างสรรค์งานให้แก่องค์กร ผลจากการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ปทุมธานี จำแนกตามเพศของนักเรียน พบว่า โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดียวกัน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกแบบการเรียนรู้ ค้นคว้าความรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจตามรูปแบบที่นักเรียนนั้นวางแผนได้ด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนรู้สึกมีอิสระและสามารถสร้างโครงการจนได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง จึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์

สินดารัตน์และคณะ (2555 : 82) ได้กล่าวว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเน้นเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านมากขึ้น โดยมุ่งตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ เน้นให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมีกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถคิดประยุกต์นำความรู้ไปใช้ต่อยอดการศึกษาหรือวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำ และเป็นผู้ที่ศึคนพัฒนาประเทศและชุมชน และสอดคล้องกับ นุชลี อุบภัย (2555:90) ที่กล่าวว่าความเชื่อหรือความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถทางความคิด

ของผู้เรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีความแตกต่างกันอาจทำให้การตอบสนองของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนเกิดความไม่เท่าเทียมกันโดยอัตโนมัติ ผู้สอนจึงควรระมัดระวังเรื่องนี้ให้มาก และพึงระลึกไว้เสมอว่า ผลการศึกษาปัจจุบันพบความแตกต่างในความสามารถทางความคิดระหว่างเพศชายและเพศหญิงน้อยมาก โดยความแตกต่างจะเกิดเฉพาะกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษบางกลุ่มเท่านั้นและสอดคล้องกับ ภาวิดา ชาราศรี สุทธิและกัลยมน อินทุสุต (2558 :23) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนนำความรู้ ข้อค้นพบนำมาจัดทำชิ้นงานใน

รูปแบบต่างตามความถนัด ความสนใจ ทำให้ความรู้ความคิดของผู้เรียนเป็นรูปธรรมชัดเจน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจช่วยทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเองมากขึ้น นักเรียนไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิงต่างก็ได้รับอิสระในการทำโครงการ ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมการแข่งขัน ได้รับการความยุติธรรมในการเรียนการสอนตลอดจนได้รับการวัดผลประเมินผลอย่างยุติธรรมเท่าเทียมกันทุกด้าน จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีเพศชายหรือเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียนไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุวรรณ เทวกุล (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่าเพศอาจไม่ใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2559 ต่อการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการนักเรียน โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน โดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่าง โดยมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก งานส่งเสริมโครงการนักเรียนได้ประสานงานกับบุคลากรผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกี่ยวกับเรื่อง โครงสร้างหลักสูตร โดยการร่วมจัดทำหลักสูตรกับคณะกรรมการจากโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย 12 แห่ง ทั่วประเทศ โดยหลักสูตรดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดตามการทำโครงการนักเรียน รวมไปถึงการส่งเสริมให้นักเรียนนำเสนอผลงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับงานโครงการนักเรียนสามารถดำเนินงานได้ด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานของงานส่งเสริมโครงการ สอดคล้องกับ ชวลิต ชูกำแพง (2551 : 22-30) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล (Individual and interest curriculum) หลักสูตรที่เน้นความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคลเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้ สร้างขึ้นตามความรู้เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของประชากรที่จะเรียนตามหลักสูตรนั้น หลักสูตรที่สร้างขึ้นนั้นมีความยืดหยุ่นสูง โดยจัดเตรียมให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเฉพาะราย และมีทางเลือกหลายๆ ทางสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนได้รับคำปรึกษา และได้รับการสอนเป็นรายบุคคลที่เหมาะสมในหลักสูตรและกระบวนการสอนนั้นและสอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2554 : 18-19) กระบวนการหลักในการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับมีกระบวนการหลัก 4 ขั้นตอน คือ การดำเนินการจะเริ่มต้นด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) เป็นจุดเริ่มต้นก่อน เมื่อกำหนดวัตถุประสงค์แล้ว จึงกำหนดเนื้อหาสาระ (Content) โดยพิจารณาว่าสาระที่จะจัดนั้น ทำได้ตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร

จากนั้นจึงเป็นการนำสาระไปจัดให้เกิดการเรียนรู้ (Methods) หรือการสอนที่ต้องเน้นให้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระควบคู่กันไป เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ สาระและจัดระบบการสอน และ ประเมินภาพรวมของหลักสูตร (Evaluation) ว่าสัมพันธ์สอดคล้องกันเพียงไร เมื่อพิจารณาทั้งระบบแล้วจึง จะนำหลักสูตรไปใช้ โดยการประเมินผลจะมี 2 ขั้นตอน คือ การประเมินความพร้อมให้ชัดเจนก่อน นำไปใช้ เมื่อใช้แล้ว ต้องมีการประเมินอีกครั้งเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาทั้งระบบ และสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (อ้างถึงใน รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ 2550 : 39) ที่กล่าวว่า หลักสูตร เป็นศาสตร์ที่ มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายเอาไว้ว่าเป็นระบบในการ จัดการศึกษา เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ครู นักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ อาหารสถานที่ กระบวนการ (Process) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา ที่มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ และเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านโครงสร้างหลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของงาน ส่งเสริมโครงงานนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 4 อาจสืบเนื่องมาจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่ต้องมีการจัดทำรูปเล่มรายงานผลการทำโครงงานฉบับ สมบูรณ์ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว นักเรียนกลุ่มนี้จะต้องใช้เวลาในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับ มหาวิทยาลัย แต่ถ้านักเรียนไม่สามารถส่งรูปเล่มโครงงานฉบับสมบูรณ์ นักเรียนกลุ่มดังกล่าวก็จะไม่ สามารถจบตามหลักสูตรสถานศึกษาได้ การกิจดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่มีความพึงพอใจของนักเรียนไม่ น้อย การจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นกระบวนการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการใน การเรียนรู้ให้กับนักเรียน นอกเหนือจากนี้ การส่งเสริมให้นักเรียนนำผลงานการทำโครงงานเข้าร่วมกิจกรรม การแข่งขันทางวิชาการยังเป็นการสร้างชื่อเสียง ตอบสนองความต้องการสำหรับนักเรียนที่ต้องการประสบ ความสำเร็จในการทำโครงงาน การค้นคว้าหาความรู้ตามแนวทางที่นักเรียนสนใจประกอบกับความสำเร็จ ในการทำงานโครงงาน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับสุรางค์ไคว้ตระกูล (2556 : 108 - 110) ที่กล่าวว่า มีการศึกษาค้นคว้ามากมายที่พยายามอธิบายแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการจูงใจในการทำ พฤติกรรมของบุคคลแนวคิดของกลุ่มปัญญานิยม (Cognitive Approaches to Motivation) กลุ่มปัญญานิยม มีแนวคิดตรงกันข้ามกับกลุ่มพฤติกรรมนิยมเช่นกัน โดยกลุ่มนี้เชื่อว่า การจูงใจในการทำพฤติกรรมของ บุคคลเป็นผลมาจากการที่บุคคลใช้ความคิดพิจารณา และถึงแม้นักจิตวิทยากลุ่มนี้จะเชื่อว่า พฤติกรรมของ มนุษย์เป็นการตอบสนองต่อสิ่งแวดลอมหรือสิ่งเร้าจากภายนอก แต่การตอบสนองจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคล ใช้ความคิด พิจารณา ตีความสิ่งเร้าภายนอกที่ประสบนั้นก่อน โดยนักจิตวิทยากลุ่มนี้เชื่อว่า ตามธรรมชาติ แล้วมนุษย์มีความกระตือรือร้น และพยายามค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาที่ประสบ ดังนั้น จึงมิได้เกิดการจูงใจ

ในการทำพฤติกรรมเพียงเพื่อต้องการได้รางวัลหรือสิ่งตอบแทนเท่านั้น ด้านการดำเนินงานของบุคลากร ส่งเสริมงานโครงการนักเรียน และด้านสุดท้ายคือด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะ ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนจะต้องทำโครงการเป็นกลุ่มซึ่งนักเรียนแต่ละคนมีความเห็นที่ต่างกัน ประกอบกับการประเมินผลการจบมีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับวิธีการในการถ่ายทอดความรู้ที่แตกต่างกันของครูผู้สอนล้วนส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์ สีนลารัตน์และคณะ (2555 : 82) ได้กล่าวว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเน้นเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านมากขึ้น โดยมุ่งตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ เน้นให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมีกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถคิดประยุกต์นำความรู้ไปใช้ต่อยอดการศึกษา หรือวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำ และเป็นผู้อุทิศตนพัฒนาประเทศและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุณณวัฒน์เพ็ชรจิตร (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการสอนแบบโครงการ สำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษาโรงเรียนกุหลาบวิทยา อำเภอกุหลาบ จังหวัดเลย พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกุหลาบวิทยา มาจากพื้นฐานที่โรงเรียนสร้างขึ้นมาด้วยความเข้าใจและมีส่วนร่วม เมื่อถึงขั้นตอนที่ครูจะนำเอาหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครูจึงเข้าใจว่าจะนำหลักสูตรที่มีอยู่ไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างไร ทั้งผู้บริหารโรงเรียน ครู และกรรมการสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ตั้งแต่กระบวนการสร้างหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งยังมีความตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตรการสอนแบบโครงการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย วางหา (2550) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านใหม่ อำเภอวังจั่น จังหวัดแพร่ พบว่า รายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านใหม่ได้จัดทำรายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น รายวิชาสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา มีการกำหนดเวลาหรือจำนวนหน่วยกิตอย่างเหมาะสม ทำให้มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ รวมถึงมีการระบุกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการประเมินอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กรมวิชาการกำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบแนวคิดของนักเรียนระหว่างโรงเรียนที่มีเป้าหมายเฉพาะกับโรงเรียนที่สอนในระบบปกติ
2. ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบแนวคิดของบุคลากรในองค์กรเพื่อหาแนวคิดในการพัฒนาการสอนแบบโครงการ

เอกสารอ้างอิง

- จารุวรรณ เทวกุล (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิสรา ศิลานุกิจ. (2558). มนุษยสัมพันธ์ทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท มิตรภาพการพิมพ์และสื่อดิจิทัล จำกัด.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ทิฉวิฬ จำกัด.
- นุชลิ อุปภัย. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฐณวัฒน์เพ็ชรจิตร. (2551). ผลของการพัฒนาการสอนแบบโครงการ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนลูกหลวงวิทยา อำเภอลูกหลวง จังหวัดเลย. เลย : มปป.
- พงษ์เทพ นาคอัน (2555) . ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ รายวิชา การผลิตพันธุ์ไม้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กำแหงเพชร : มปป.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์และคณะ. (2556). ปรึษาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพฑูรย์ สันลาธน์และคณะ (2555). กรอบคุณวุฒิของประเทศไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวฉา ธาราศรีสุทธิ. (2556). ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท มิตรภาพการพิมพ์และสื่อดิจิทัล จำกัด.
- ภาวฉา ธาราศรีสุทธิและกัลยมน อินทุสุต.(2558).การบริหารงานวิชาการ.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ รามคำแหง.
- ภาวฉา สายโสภาส. (2557). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเรื่อง การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามโปรแกรมประเมินผลนักเรียนนานาชาติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550) การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ .
- รุจิร ภู่อาระ. (2557). การบริหารวิชาการและการประกันคุณภาพ. กรุงเทพฯ : บริษัท มิตรภาพการพิมพ์และสื่อดิจิทัล จำกัด.
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตฤกษ์. (2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : โอเพ่นเวิลด์ส.

ศิริพงษ์เสภาภาน. (2556). การบริหารทรัพยากรมนุษย์(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และ
สตูดิโอ จำกัด.

สุรางค์ไคว้ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.